

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 31 grudnia 2025 r.

Poz. 9922

UCHWAŁA NR 24.1330.2025

KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 17 grudnia 2025 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały Nr XXI/226/25 Rady Miejskiej w Gostyniu z dnia 27 listopada 2025 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych, z powodu sprzeczności z przepisami prawa wskazanymi w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXI/226/25 z dnia 27 listopada 2025 r., doręczoną tutejszej Izbie w dniu 3 grudnia 2025 r. Rada Miejska w Gostyniu powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określiła roczne wysokości stawek podatku od środków transportowych na terenie gminy Gostyń.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do badanej uchwały, wyznaczając termin jej rozpatrzenia na dzień 17 grudnia 2025 r.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do postanowień wynikających z art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat, w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość rad gmin odnośnie stanowienia w sprawach podatków i opłat lokalnych została uregulowana w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707).

Na podstawie art. 10 ww. ustawy, rady gmin określają wysokość stawek podatku od środków transportowych. W art. 8 ustawy wymienione zostały środki transportowe podlegające opodatkowaniu, natomiast w art. 10 ust. 1 wskazano maksymalne stawki podatków dla poszczególnych środków transportowych oraz postanowiono, że dla określonej kategorii środków transportowych stawki podatku nie mogą być niższe niż określone w załączniku do ustawy.

W dniu 1 sierpnia 2025 r. Minister Finansów i Gospodarki na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 20 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wydał obwieszczenie w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2026 (M.P. z 2025 r. poz. 726).

Zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przy określaniu stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 7, rada gminy może różnicować wysokość stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności wpływ środka transportowego na środowisko naturalne, rok produkcji albo liczbę miejsc do siedzenia.

Korzystając z powyższych uprawnień Rada Miejska w Gostyniu badaną uchwałą określiła wysokość stawek podatku od środków transportowych i dokonała ich zróżnicowania przyjmując jako kryterium rok produkcji i fakt posiadania certyfikatu poświadczającego tzw. normy Euro.

W § 1 pkt 1-3 przedłożonej uchwały Rada postanowiła, że:

„Stawki podatku od środków transportowych na terenie gminy Gostyń wynoszą:

1) *Od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 ton i poniżej 12 ton*

a) *powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie 1.020,00 zł,*

b) *powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie 1.224,00 zł,*

c) *powyżej 9 ton, a poniżej 12 ton 1.404,00 zł.*

2) *Od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 ton i poniżej 12 ton, wyprodukowanego do dnia 31 grudnia 2016 roku*

a) *powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie 1.080,00 zł,*

b) *powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie 1.260,00 zł,*

c) *powyżej 9 ton, a poniżej 12 ton, 1.476,00 zł.*

3) *Od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 ton i poniżej 12 ton posiadającego certyfikat poświadczający tzw. normy Euro*

a) *powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie 960,00 zł,*

b) *powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie 1.104,00 zł,*

c) *powyżej 9 ton, a poniżej 12 ton 1.344,00 zł.*

W § 1 pkt. 5-7 wskazano, że stawki wynoszą:

„5) *Od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton*

a) *od 3,5 tony do 5,5 tony włącznie 828,00 zł,*

b) *powyżej 5,5 ton do 9 ton włącznie 1.080,00 zł,*

c) *powyżej 9 ton a poniżej 12 ton 1.404,00 zł.*

6) *Od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton - wyprodukowanego do dnia 31 grudnia 2016 roku*

a) *od 3,5 tony do 5,5 tony włącznie 888,00 zł,*

b) *powyżej 5,5 ton do 9 ton włącznie 1.128,00 zł,*

c) *powyżej 9 ton a poniżej 12 ton 1.428,00 zł.*

7) *Od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton posiadającego certyfikat poświadczający tzw. normy Euro*

a) *od 3,5 tony do 5,5 tony włącznie 780,00 zł,*

b) *powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie 1.056,00 zł,*

c) *powyżej 9 ton a poniżej 12 ton 1.296,00 zł”*

W § 1 pkt 9-10 badanej uchwały postanowiono, że stawki wynoszą:

„9) Od przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego - 480,00 zł.

10) Od przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego - wyprodukowanej do dnia 31 grudnia 2016 r. 492,00 zł.”

W § 1 pkt 12-13 wskazano, że stawki wynoszą:

„12) Od autobusu w zależności od liczby miejsc do siedzenia poza miejscem kierowcy:

a) mniejszej niż 22 miejsca 1.272,00 zł,

b) równej lub wyższej niż 22 miejsca 1.620,00 zł.

13) Od autobusu wyprodukowanego do dnia 31 grudnia 2015 r.- w zależności od liczby miejsc do siedzenia poza miejscem kierowcy:

a) mniejszej niż 22 miejsca 1.344,00 zł,

b) równej lub wyższej niż 22 miejsca 1.704,00 zł”

Kolegium Izby wskazuje, że przyjęty sposób redakcji przywołanych powyżej postanowień § 1 badanej uchwały powoduje, że dla pojazdów wymienionych w ramach poszczególnych grup możliwe jest zastosowanie równocześnie kilku stawek podatku, co uniemożliwia poprawne stosowanie przepisów uchwały. Dla przykładu samochód ciężarowy o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 ton i poniżej 12 ton, wyprodukowany w roku 2015, posiadający certyfikat poświadczający tzw. normy Euro wpisuje się w kryteria określone zarówno w punkcie 1, 2 jak i 3 paragrafu 11 przedłożonej uchwały.

W myśl § 6 Zasad techniki prawodawczej, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Na podstawie § 143 Zasad techniki prawodawczej reguły wyrażone w ich § 6 należy stosować również do aktów prawa miejscowego.

Regulacja § 6 Zasad techniki prawodawczej formułuje trzy dyrektywy redagowania przepisów prawnych, tj.:

- 1) precyzji tekstu prawnego,
- 2) komunikatywności tekstu prawnego dla jego adresatów,
- 3) adekwatności tekstu prawnego do zamiaru prawodawcy.

Z powyższych zasad wynika, iż przepisy prawa redagować należy w sposób jednoznaczny, tak aby wyznaczały adresatom, co i w jakiej sytuacji jest zakazane, nakazane lub dozwolone, a także określały przesłanki ich stosowania przez organy władzy publicznej. Ponadto, tekst przepisu aktu prawnego powinien być tak skonstruowany, by dla jego przeciętnego adresata był zrozumiały, tj. aby odczytywał on z danego przepisu tę treść, którą zawarł w niej jego autor.

Z kolei, zasada adekwatności oznacza, że tekst aktu prawnego powinien być tak zredagowany, by dokładnie odpowiadał zamiarom prawodawcy.

Uchwały podejmowane przez organy samorządowe, stanowiące akty prawa miejscowego, muszą więc zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące i uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (por. wyrok WSA w Opolu z dnia 25 marca 2009 r., sygn. akt I SA/Op 37/09).

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
/-/ Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.